

negte kan være Meningen, men ligesom jeg nævnte før, at den ærede Krigsminister naturligtvis har forbeholdt Rigsdagens Approbation paa hele Historien, saaledes skal jeg kun sige, at den Frihed beholde vi kun, naar vi i Tide værne os imod det moralske Truf af Foranstaltningerne, som ved den Stovartethed, hvormed disse fremtræde, ellers ville møde os.

Det. Hansen: Jeg finder det særdeles vel motiveret og begrundet, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) har taget en Reservation ved den her foreliggende Lov. Det kan ikke negtes, at der, uden en saadan Reservation fra Folkethingets Side, deri indirekte vilde ligge en vis Billigtelse af de Kontrakter, som den høitærede Krigsminister har afsluttet med de forskjellige Kommuner, og hvis Aarhus Kommune i Henhold til denne Bevilling og det øvrige Arrangement anvender 400,000 Rd. til forskjellige Bygninger, vilde der, uden den Reservation, som her er tagen, deri komme til at ligge en meget stærk Presion paa Rigsdagen til at gaa ind paa de Arrangements, som ere trufne. Jeg tror i Ørigt ingenlunde, at den høitærede Krigsminister ved den Maade, hvorpaa han har afsluttet Overenskomsterne med forskjellige Byer, paa nogen Maade har tilfidesat Statskassens eller Statens Interesse; hvad jeg snarere tør bebreide den ærede Minister, er, at han ligeover for enkelte Kommuner i Landet, der ikke have større Forpligtelse til at gjøre Offre for Hærvæsenet end andre Kommuner, har anvendt en Presion, som har sat disse Byers Byraad i en høist ubehagelig Stilling. Det forekommer mig ikke, at den høitærede Krigsminister har — saaledes som han bemærkede — indskrænket sig til at forlange, at de nu gjældende Bestemmelser om Garnisonerings- og Indkvarteringsforhold bleve opretholdt; nei, han har anvendt en Presion. Saa vidt jeg erindrer Sagen, har han — jeg vil ikke sige anvendt Trusel, men — stillet i Udsigt, at visse Eventualiteter vilde indtræffe, saafremt Kommunerne ikke vare villige til at gaa ind paa disse Kontrakter. Af Hensyn til den Valgkreds, jeg repræsenterer, finder jeg mig ligeledes foranlediget til at tage en Reservation ved denne Sag, og jeg takker det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, fordi han har havt sin Opmærksomhed henvendt herpaa.

Formanden: Det maa erkjendes, at der er en Forbindelse imellem Garnisonsagen og den foreliggende Sag om Stempelpapirsbegunstigelse, men jeg maa dog fastholde, at det rette Sted til Forhandling om førstnævnte Sag ikke er her i Dag, og jeg vil derfor henstille til ærede Medlemmer, saa vidt muligt, ikke at komme nærmere ind derpaa.

Det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Ingerslev) har begjært Ordet for en kort Bemærkning, og da jeg antager, at det ærede

Thing giver sit Samtykke dertil, (Ophold) skal jeg give det ærede Medlem Ordet.

Ingerslev: Jeg er nødt til at gjøre en Bemærkning i Anledning af en Udtalelse fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, idet han sagde, at jeg havde sagt, at Kommunen fornuftigtvis maatte tro — det har jeg ogsaa sagt, det vedstaar jeg — at den handlede i det Almenes Interesse, i Statens Interesse; men jeg tror ikke, det er ganske berettiget, naar det ærede Medlem sagde, at forudsat, at dette er rigtigt, og Folkethinget kom til et andet Resultat, var dermed sagt, at det ikke er fornuftigtvis, at Thinget var kommet til et saadant Resultat. Dette tror jeg ikke med Nødvendighed ligger deri, eller overhovedet kan uledes deraf. Sagen foreligger saaledes. For Kommunen foreligger Spørgsmaal om at afslutte Kontrakt med Krigsbestyrelsen, som er den kompetente Autoritet ligeoverfor den, der ikke har med Andre at gjøre; og naar den saa gaar ind paa noget, som Krigsbestyrelsen tror er i Hærens og Statens Interesse, saa maa den fornuftigtvis tro, at hvad den gjør, er rigtigt, og virkelig er Noget, som kommer Staten til Gode, og som Lovgivningsmagten maa sætte Pris paa. Dette udelukker dog virkelig ikke, at naar Sagen ses for hele Landets — ikke for den enkelte Kommunes — Vedkommende, og under andre Synspunkter kommer under Overveelse for Lovgivningsmagten, derne da saa kunde komme til et andet Resultat. Jeg vil kun fremhæve dette, fordi jeg ikke paa nogen Maade kan erkjende, at der i mine Bemærkninger skulde ligge Noget, der kunde se ud, som om jeg forud havde tilladt mig at udtale, at det, en Kommune fra sit Standpunkt havde fundet det rigtigt at vedtage, ogsaa fornuftigtvis maatte vedtages i Folkethinget, hvor den hele Sag jo maa bedømmes efter ganske andre Hensyn. Jeg skal ogsaa gjøre en ganske kort Bemærkning i Anledning af, at der af det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Det. Hansen) blev sagt, at Kommunerne ikke ere forpligtede. Jeg skal da gjentage, at enhver Kommune er til en vis Grad forpligtet, naar den er Garnisonssted. Efter Lovgivningen paaligger det jo Kommunen at tilveiebringe Lokaler for Garnisonen selv med væsentlige Opofferelser og Tab; der er altsaa en virkelig Forpligtelse for Kommunen; derfor siger jeg: Kommunen maa være berettiget til at have et selvstændigt Syn paa, hvorledes den i økonomisk Henseende og i andre Retninger tror bedst at kunne fyldestgjøre Krigsbestyrelsens Krav med Hensyn til Garnisonens Anbringelse. Naar en Kommune gjør, hvad den efter Forhandlinger med Krigsbestyrelsen maa antage for det Nødtgjorte og Bedste, saa mener jeg, at man bør takke den for hvad den har gjort, i alt Fald vise Agtelse for dens Beslutning. Ærede Medlemmers Opfattelse lige over for Krigsbestyrelsen er for mig en anden Sag. Jeg hævder kun, at Kommunens